

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos: a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

Előfizetési felhívás

„SZABOLCS”

1874-dik évi folyamára.

A „Szabolcs” ez ujévben szebb jövőnek tekint elébe amennyiben sikerült a társulatnak szerkesztőül megnyerni Lukács Ödön urat, kinek irodalmi neve, rendszeretete és pontossága azt hisszük elég kezeséget nyújt a lap jövője iránt egyrésztől, másrésztől oly muakatársak ígérkeztek mellé seregleni, kik Szabolcsmegye különböző helyein élven a megyei élet minden mozgalmait úgy társadalmi mint közigazgatási tekintetben híven közlendik és behatólag megvitadják.

A lap irányáról hosszasan szólni, azt hisszük felesleges. Párt és felekezeti szellem felülemelkedve valaminteddig a humanismus, népnevelés, megyei élet kérdések közlönye öhajtott lenni, úgy ezután is igyekszik ezen iránynak megfelelni. — A politikával való foglalkozás nem lehet egy vidéki hetilapnak, — nézetünk szerint tápláló ere, különben is elég kérdés van, melynek megvitatása megyénket társadalmi és közigazgatási tekintetben közelebből érdekli.

Egy megyei lap szükségességéről azt hisszük, minden elfogulatlan egyén megvan győződve, miért is azon édes remény biztat bennünket, hogy az előfizetések legalább oly mérvben mint eddig befognak folyni.

A munka társak ezutánra is ugyanazok maradnak sőt még többekről is gondoskodandunk. Az előfizetési ár mint eddig egész évre 4 frt félvre 2 frt negyedévre 1 forint. — Az előfizetési árak addig is, míg pénztárnokról gondoskodva lenne Krasznay Gábor urhoz küldendők. A lap szellemi részét tárgyazó küldemények Lukács Ödönhöz czimezendők.

Kelt Nyiregyházán december 20. 1873.

A lapkiadó társulat.

Megyénk új berendezésének kérdéséhez.

Alig ha volt törvényjavaslat, mely annyj ellenszenvre talált volna országzszerzte, s mely annyj vitára adott volna alkalmat a törvényhozó testületben, mint mennyit előtóg idézni „a törvényhatóságok területének szabályozása és új beosztásáról” szóló törvényjavaslat. — Maga a kormány is sejtí a nehézségeket, előre látja az ellenszenvet melylyel annak keresztülvitele találkozand; ugyanazért Szapáry belügyér a Deák-körben ki is jelenté: „hogy nem ragaszkodik mereven a törvényhatóságok területi beosztására vonatkozólag megállapított tervezetek minden egyes részletéhez; de a fölvethez igen is ragaszkodik és ezek elfogadásához állását is köti.”

Annyj tagadhatatlan, hogy e tervezet készítője ugyszólván czirkalommal kerekítette ki a megyéket, a hol t. i. valami önérdék nem dolgozott mint p. o. Ung-Bereg-megye összecsatolásánál, de határozottan állíthatjuk, hogy vagy nem ismerte, vagy nem akarta ismerni az ország földrajzi fekvését; azon érdekeket pedig, melyek az egyes megyéknek netalán félreesső részeit egy szoros összefort egészszé tették vagy nem tudta, vagy figyelmen kívül hagyta.

Igy ha mellőzzük is a százados megszokásokat melyek ugyszólván már természeté váltak, az anyagi, szellemi tekinteteket, családi társadalmi viszonyokat, összeköttetéseket, melyek mind oda fognak lépni a küzdelem sorompájába: vannak ezenkívül is oly okok és érvek, melyek minden mellékes tekintetek nélkül, egyenesen helytelennek nyilatkoztatják a fentförg tervezet igen sok részletét.

Igen nagy hiba és tapintatlan eljárás volt az, hogy ily fontos, a megye minden egyes lakosát legközelebből érdeklő törvényjavaslatot sine nobis de nobis készítették! Tiszteletre méltó dolog, ha a kormány államháztartási czélokra tekint, és ez által költséget fáradságot kímélő terveket csinál, azonban közvetve az is az államháztartásához tartozik, hogy a haza egyes polgárai közigazgatási, ipar- s kereskedelmi tekintetekből előnyös és kényelmes helyzet nyerhessenek; erre pedig ha czélozva volt is, mindamellett tiszta és kellő figyelem nem fordított, így annak (t. javallatnak) keresztül vitele csak az önkény hatalmával fog eszközöltheteni körülbelől. — Menyir megkönnyítette volna a kormány helyzetét e tekintetben az, ha előlegesen megkérdezték volna az egyes megyéket, ha azok által csináltattak volna tervezeteket s ezek-

nek alapján készítették volna el az országos megyei rendezés tervezetét.

Minden megye maga érzi azt legjobban, melyek azon községek melyek a természetí fekvés miatt ugyszólván kikiváncokznak kebeléből, melyek azon helyek, melyek kereskedés vagy más különbféle tekintetek miatt másfelé gravitálnak; s egy megyei előjáróságról sem lehet feltenni, hogy az ilyeneket továbbra is saját kebelébe erőszakolni öhajtaná, annyival is inkább, mivel közigazgatási és törvénykezési tekintetben magának a megyének ez hátrányára van.

Fentebb érintettük, hogy e tervezet készítője vagy nem ismerte, vagy ismerni nem akarta azon érdekeket, melyek a megyéket egy összefortt egészszé tették; a vagy nem igazolja-e ezt Víz, Kenéz, Zalkod etc. községeknek megyéinktől leendő elszakítása? Igaz ugyan, hogy ezek túl esnek a Tiszán, azonban tudnunk kell, hogy e községeket nagyobb akadályok választják el Zemplénnek fővárosától, mint Szabolcsotól, ha ide akarnak jönni csak a Tiszán kell keresztül jutniok s aztán nincs többé semmi akadály, és ez áradások idejében is észközölhető; azonban Zemplén felé egészen a hegységig ingoványos, rét és láp környezi, melyen a Bodrog kigyózik keresztül s áradások idejében ugyszinte esős tavasszal, vagy őszszel csak a madár repülhet ott keresztül, így nevezett községek lakóinak csakugyan meg kell először járniok Szabolcsot, hogy úgy aztán Tokaj felé körül Ujhelybe juthassanak.

Még nagyobb tájékoztatanságot és tapintatlanságot árul el a Kis-Várdán túli részek elszakítása és Ung-Bereghez csatolása, ezek a Tisza által idezárolt községek aligha fognak Ung-Beregnek hűségese fiaí lenni valaha; mint eddig egy ezután is Várda lesz az ő központjuk, főpiacuk, hova télen nyáron esőzés, vagy árvíz idején a nélkül szállíthatják terményeiket, hogy ez által kilettek volna tetteve a Tiszán való keresztül járás kelés veszélyeinek, és most mi vár reájok? Ott van előtök a Tisza, melyen csak Vásárosnaménynál van hid, most vagy az egész Tiszahátnak vasuton kell járni, s Varsán-tól kezdve minden község lakóinak Bezdéremenni, s úgy jutni vasuton Ungba, vagy ha árvízés zajlás idején szekeren akar utazni Mándoktól kezdve minden községnek Vásáros-Naményhoz kell lerándlulni s Beregszászon keresztül vándorolni Ungvárra, mert bizony a beregi barátságos sár oly természetí, hogy ott nem lehet toronyirányba menni. Így kell aztán a Tiszahátnak valóban bejárni Ungot-Bergét.

Biztos kuforrásból tudjuk, hogy ha e tervezet keresztülvitetik, több tiszaháti birtokos eladja birtokát inkább, mintsem Ung-Bereghez tartozzék, azonban hisszük, hogy a kormány nem fogja figyelmen kívül hagyni ezen érdekeket, nem foghat a haza egyes lakosainak ily kellemetlen helyzetet előidézni akkor, midőn abból a hazára épen semmi előny nem hárul.

Hirdetési díjak:

Minden 5 hasabos petit-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr. többzetimél 4 kr. Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.
Minden egyes beiktatás után kinstárilleték 30 kr.
A nyilt-terben minden három hasabos garmond-sor díja 20 kr.
Az előzetők, a hirdetések megszabásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Félvre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.

Szerkesztői iroda, hová a lap szellemi részét tárgyazó küldemények intézendők:
A ref. lelkeszi lak.

Bérmentelen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
A kéziratok nem adtnak vissza.

Kiadó-hivatal,
hová az előfizetési pénzek, a lapba szánt hirdetések és felzárólamások küldendők:
Nagy tér 136. sz. a.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni azon népességi s területi veszteséget sem, mely az új beosztás által megyénket érni. Az 1870-ik évi népszámlálás és területi kimutatás szerint következő különbözet áll elő:

I. A népességét illetőleg.

a) A kis-várdai járásból vesztene a megye	17113.
b) Dadai járásból vesztene a megye	6270.
c) A nádudvari járásból vesztene a megye	29743.
d) A nyirbátóri járásból	7330.
Összesen:	60456
	lelket.

II. Területét illetőleg:

hold	□	öl
a) A kisvárdai járásban veszt a megye	51708	1249.
b) A dadai járásban veszt a megye	29345	173.
c) A nyirbátóri járásban veszt a megye	23274	822.
d) A nádudvari járásban veszt a megye	105818	26.
Összesen:	206146	670.

Mind ezen népességi és területi veszteség kárpótlatának mindössze is a Hajdu városokkal Szoboszló kivételével, továbbá Nyirvasvár, Penészlek és Sámson községekkel.

Magyénk új berendezésének tervezete tehát nem esoda, ha sokféle ellenszennel találkozott, midőn nem csak a megye törvényi multja, időszerűsített intézményei forgattaknak fel, nem csak melyen gyökerező családi társadalmi érdekek és viszonyok bolygattaknak meg, hanem területi s népességi csorbításokról is van szó, és oly elhelyezésekről, melyek a községek érdekeivel merőben ellenkeznek.

Mint legközelebbi számunk jelzette, már a megyebizottmányi gyűlésen is adattól be indítvány a törvényjavaslat szerelmes pontjai ellen, majd megváltik mit hoz a jövő. Azonban a kormányának nem lehet eléggé ajánlani a tapintatos eljárását, mert minden jelke oda mutatnak, hogy ha többször érintett tervezethez mereven ragaszkodik : valóságos darázsfértészekbe nyul.

KÖZÜGYEK.

Visszatekintés 1873-ra.
(Vége)

A törvényhatóság nem ismer el más hitelezett pénzt, mint a helybeli jegyzőkezebe olvastott á t a k éronek, a ki arról naplót vezet, s azután

A „Szabolcs” tárczája.

Kályhámhoz.

(Utóközön egy hideg szobából)

A tél fagyos lehelleten
Dideregő üdvözöllek én,
Fogadát híved üdvözöllek
Mit tavóból röpit feléd!

— Ah nem fűnek, derengnek itt
Melengető sugárad,
Társad halálnál zordonabb
Kebellel mostohán fogad.

— Társad halálnál zordonabb
Kebellel mostohán fogad,
S e gnyit hajl! melyen érzem én
A tél fagyos lehelleten...

Tél és halál közel roton,
Hisz tél ül a sírhalmokon,
S a tél, a tél mindent temet
Virulatót, zöld élelet.

Hideg keblű kályhák körül
Lelkemre mely borultál el,
Hűlni, mulni hajh énnekem
Eszembe jut önkéntelen.

— De ha te esendes kis szőlőm
Békés ölen, est alkonyán
Óh kályha! vonzalmam meleg
Sugárodát réam vedel!

Lelkembem a tűz fényénél
Egy szebb jövő sejtelmé: kél:
A tűz egykor síromba hat,
S poromból új élet fakad.

— Óh kályha! vonzalmam meleg
Sugárodát ha rám veded,
Sötét sírom költészetét
Feltűnő látván boldogban:
Tél és halál feloldva van!

Önody Géza.

a napló számlálta a követést s hivési rögön államilletéket... Minzen másként kiadott pénz semmis. Ezen az uton két dolgot lehetne megtdni. 1) lehetne tudni minden játszó tokét, lehet az activ pénz-erő 2) államgazdák azután kiszámíthatnak, feltéve, hogy meghagyják a szabad uszora, hogy vajjon a tatár, török, devalvatio, s más itencsapás okozott-e vala ha onnan az egyiptomi csapásoktól kezdve le egész a pénz absolut szabadságig oly pusztítást, mint a szabad uszora. Ezt sokkal jobb volna megtdni, s kiszámolni, mint azt, hogy lát mennyi ember született, mennyi halt meg? Ekkor az lenne megtdva, mennyi polgár lett nyomoruvá, mennyi mérgette magát, mennyi lótte megát agyon, mennyi folytotta magát a borba, mennyi örült meg... lány család pusztult! — s mennyi bordély megédesedett meg a családok romjaiból. — Ez iszonyu felfedezés volna. Talán job is azt abban hagyni. Jobb az ily dolgokat nem tudni Elég, hogy az Isten tudja, s porba nem sulytja a világot!

Tehát az országgyűlésnek is van egy szabadelmű műve már, s ez a pénz absolut szabadsága, teljes felzabadiása a telhetetlenségnek, es embertelenségnek. Polgárjogot adott a kaptárságnak, besületrendet az idegen nyomort kizsarló fukarságnak

A vallásszabadság kérdését tisztázni nem látta meg oportunnak. Előbb való volt a pénz szabadsága... hiszen a pénz az újkor, a modern polgárzat religioja. Ez tagadhatlan. E moloch vallás, mely ember áldozatot követel... vért és könyt iszik. Ezek az új vallások ugy kelnek ki korunkban, mint a hullákon a természetes. Ime másfél meg az International azt ordítja vadul füleinkbe: „a kar és gyomor szabadsága az az igazi cultus. Legyen szabad a test és gyomor.” E sántán nem rázza e fel álmban a hajhások pénz-csörtése, s a szabadsuzora? Jobb volna annak aludni!

A fő bölcsesség talán nem abban állna megenedni, hogy a kinek van, annak legyen bá rmi áron több, hanem hogy a vagyonosok ne hi haricsollhassák szabadon a szükölködő megszorult nyomort. Ez volt egykor lelke Mózes pártalan törvényhozásának. Meghatározza a minimumot, s ezt előzenyithetnie tette. Maga maradt a törvényhozó! Szomorú dolgot az, midőn a nagy többség a kisebbség telhetetlenségének vettetik oda áldozatul. A pénz emberei a legszivetelebbek a világon. Ezek meg egymást sem turik el. Ime megértük ezen évben azt is, hogy összeveszték a pénz-királyok, s egymást rántották az örvénybe, s midőn e szédelőg felett telkacagott a publicum, akkor felmondották pénzeiket mindenit, s lett általános zavar és pangás, ugy hogy még a honatyák elmélyében is megfordult egykor a nemzeti banknak felállítása! Szép álom volt, azért mult el. Jobb a magyar nemzetnek az idegen pénz-királyok szeszélytől fignni, az is elég nekünk, há még hitelünk lehet... de hát van-e? Majd lesz 1874... csak várjunk. A várni tudás az ember force-a. Ez a válass fal az ember és az okatlan állatt között. Mi tehát várunk, hiszen a bécsi mükállítást megnuttatta, hogy van még pénze multani a magyaroknak... kiadott mintegy 50 milliót, hogy Bécsbe mehessen, ott körülözzen, azután visszajöjjen a cholera-árvákkal s özevgekkel megtelt földre. Ha valaki azt mondotta volna a cholera dúlásakor: állítsunk nagyszerű menházakat örökidőre, hogy ne legyen oltalom s menhely nélkül közöttünk senki. Ily országos menházak 16, 20 millió forintba kerülnek csupán, s örök időkre becsületesül szolgálnak. Azt mondotta volna, minden jámbor hazafi, s emberbarát, hogy nem ily pénzszegény időkre való indítvány ez ily

Jégvirágok.

Furesa virágok lehetnek azok melyek jégből vannak! Oly ellentetes valami! Virág és jég! És még is gyakran egyesülnek egymással. S a mi több még a természet mesterkeletlen keze alakít ilyeneket, mily szeszélyes alakzatu jég virágok keletkeznek gyakran az ablakok? Mintha a forró földöv exotikus növényzetéből venné a mintát, csodálatos modoru kaktuszok-bombax malabarikumok, tulipiferak s más különös alakzatu virágok keletkeznek ott gyakran, csak hogy ezeken a fagy ad életet nem a forró éitot nap sugar. Hát a fákra mily csodálatos firtos virágokat rak koronként a tél szeszélye — zuzmórából, szép azokat nézni de csak ablakon keresztül, kívülől illatallan, s csillogása hasonló a koporsó kifenyestett fedeléhez, melyben bel halott van.

S az ember bál mennyire szeresse is a mesterkeletst, bármennyire kicsinyelje is a természetet s igyekezzék eltérni az általa előirt törvényektől: még is utanozza azt meg a jégvirágok alakításában is. Engedjék meg azért t olvasóm, hogy miután most ugy is tél van, hadd mutassak be egy néhányat a szerelem jégvirágaiból.

Az 186-ik év telén két kedves barátommal kik közül egyik a költészetet foglalkozott, másik kintőno zenezés volt, de mindkettő langlékké tisztá szívü jó fü — elindultunk B e a farsangból pár hetet eltölteni Talán soha jobb kedvem nem volt, mint ezen az uton, költő barátom kifogyhatlan volt az elmeszékirakból, melyek meglehetősen övszer voltak a hideg januariusi szél ellen, a zenezés meg egy egy utfél csardában előtve hegedűjét melyet mindig magával hordott, mintha édes felesége lett volna, s olyan kellemessé tette azt a pár pohár savanyu bort, melyet egyenem egészségéért elköltöttnk.

A költő már ekkor szerelmes volt, épen ott élt szerelme eszményképe ahozá szándékozott. Mily híven letudta írni imádottját, s midőn nemes szívéről, hűségéről beszélt, a lelkesültöpp pirja ékesít arcait. Végre megérkezünk! Épen L. szintársulata ilözött ott. Színházba mentünk. Költő barátunk eltűnt mellőlünk, nem tudjuk hova ment. Azonban megkezdődött az előadás... Egy vaktó szépségű színészno lépet a szinpadra, a közönség tapsözönnel és tetszés morajjal fogadta, azóta is emlékezetes előttem ez alak A zenezés megszoritá karomat s meglepötés hangjain szólt:

monumentalis épületek felállítására. Valóban, magam is hittem volna szavaiknak, ha a mükállítást pusztá megtekintésére, tehát néhány napi élvezetre, nem tellett volna a kétszer annyi akkor, mikor itthon árvaikkal teltek meg a helységek. Hátha azon pénzt egy nemzeti bank alapjául kért volna az ország? Akkor az ország is ugy járt volna, mint a cholera-árvák.

Ez az 1873-ik esztendő valóban sarcasticus esztendő. Minden kímélet nélkül felfedé gyengéinket az egész világ előtt. Megmutatta hazafüségünk és ember-szeretetünk egész nagyságát s özösségünket, mely mint a régi emlékezteteljes megéyeknek a kormány, ugy ez határt szab szellemünknek, kedves szük határt, mit azután özmagunkkal is betölthetünk Alig is van valami veszélyesebb dolog magyar emberre nézve, mint az emlékeztet. Ha valaki azt ugy özsedtülte zavarni, hogy a mult igéz, megkapó alakjai egészen elmosódnának, vagy legalább rájok oly síru fityólt vetni, hogy alóla a bitók, vérdpók nem látszanának ki, s régi nagy áldozatok képei ködbe borulnának; az teljesen megoldandó bizonyos körök kormánytíták. Az lenne a jövő nagy embere azon megjegyzéssel, hogy új államában egyedül pedig illo lévén, hogy az újjére szerencsét kívánjunk egymásnak a sok rossz napok után, hátor vagyok e czéla Heine szavait felhasználni. „Kivánok a nem gondolközöknek egy kevés észet, a gondolközöknek egy kevés költészetet. A nőnek a legszebb öltözöket, a férfiaknak a legtöbb türelmet. A gazdagoknak egy csep szívet, a szegényeknek egy darab kenyeret.”

Heiszler József.

Nagyvendéglöt építsünk-e vagy köntat?

A megyei bizottmányunk a „Szabolcs” legközelebbi számában közzé tett határozatában költészeleketik a városi képviselöket, hogy az 184-ik évi költésze eloirányzatban rendkívüli szüksegeleketül kijelölt vendéglötdöt, könt és csatornaépítés közül azt jelölje ki, melynek keresztül vitele ezidőszert legégetőbb szüksegeesség. Ezen határozat minden bizonynyal nagy gondot ad a városi képviselönek, mert ugy a könt, mind a vendéglötdöt egyaránt halaszthatlanul szükseges.

Ha eszünkbe jut az 1872-iki sáros éres, s a 1873-ik évi sáros esős tavasz, midőn az érely javitgás dacára is majd meg akadt, de mindenbizonynyal sok veszélyeknek volt kitéve Nyiregyházaán keresztül a közlekedés: el kell ismerünk, hogy a könt kiépítése valóban halaszthatatlan.

S ha tekintetbe vesszük másrészlől egy becsületes szálloda hiányát, miszerint a Nyiregyházaa vasuton, vagy kocsn érkezett vendégeknek gyakran nincs helyek a holott fejeket lehajthatnak, jözösgákat elhelyezhetnek; azon pironságot, melyet a nyiregyházaai polgároknak az idegenektől kell szenvedniek itthon és a vidéken egy becsületes szálloda hiánya miatt; ha tekintetbe vesszük, hogy más sokkal kisebb népességi és forgalmu városok becsületes szállodákkal bírnak az utasok kényelmére: valóban nem lehet megtagadunk hogy a „nagyvendéglöt” építése is halaszthatlanul vált már.

Melyik tehát égetőbb szüksege? E kérdésre ekképen felelhetünk: Mindkettő. Ha azonban mindkettőt még sem lehet egyszerre keresztül vinni: akkor arra kell tekintenünk, melyik a kettő közül olyan, melyben a betektetett összeg egyszersem jóvedelmet is haj-

„Mily imádnó való teremés!”

E pillanattól ábrándos kéjjel várta mindannyiszor megjelenését a szinpadon, valahányszor szerepe következett.

Midőn vége volt az előadásnak, egyszerre csak megjelent a költő.

„Láttátok őt?!” Kérdő izgalmas hangon. „Van-e tökéletesebb teremtenyem és imádásra méltóbb lény a világou? ömlengett tovább!”

„O az! ó az! kirol előttek beszéltem, ugye csak halvány árnyék mit róla életek állíttek.”

Megvalom, hogy költő barátomnak igazat kelle adnom, e nó szép volt, elragadó szép! Megjelensé konnyed, plasticus, hódító, hanem egy mely érzélmel jelentő vonást láttam keresztül vonulni zenezés barátunk homlokán. A költő elragadtatásában nem vette észre ezt, de lelkesülve folytatta:

„Holnap bemutatlak neki, lássátok meg, hogy a a szinpadon kívül is csak oly imádásra méltó! Most pedig bocsássatok meg, haza kell öt kísérnem.”

Ezzel eltávoztunk. A zenezés karonglva ballagtunk haza, oly nagyokat sóhajtott, oly merengő lett, alig hitte, hogy hazérjünk, rögtön kezébe foga száraz fíjást s szebb ábrándos dalokat még soha se hallottam tőle.

Következett azonban a látogatás napja Szokott szeles modorról rohant be hozzánk a költő: „Na! si esetek! alig várom, hogy gyönyörködhessem ismét szép szemekben!”

A zenezés azonban nem akart jönni, főfájásról panaszkodott, mentegetőzött, de a költő ellenállhatlan volt, végre is rendbe szedték öltözötünket s megindultunk a vezetes látogatásra.

A hölgy már értesítve volt jövetelünkről, keresett hódításra szánt öltözékben leített önköbe, s bárony kis kezével szívélyesen rázván meg kezeinket; széket mutatott.

Kevés ideig társalogtunk, a zenezés legelőttek foglalkozott a bájos házínó, kinek merengő arca lassanként felvidulni kezdett, végre haza indultunk, a zenezés mintha kiserelőtt volna alig birt magával szinte a boldogság mosolygott arcáról, későbben vállá meg, hogy ennek oka egy jelentős, egy teljes kezzerítés volt a bájos hölgy részéről.

E látogatás után még pár napot barátaim között töltök aztán egyhátre ígreim rendezésére szülföldemre utaztam. Úgy nehezen váltam meg tőlök, magam se tudom miért, de ugy éreztem, mintha a zenezésnél végbeesut kellene vennem. Szinte haragultam

tana? Így minden kétségteljesen a „Nagyvendég” építésének kellene kijelölteni a képviselő által ez évi létesítését végett.

Ha ezt fogja látni szükségesebbnek a képviselő: akkor itt az idő, hogy e célra szükséges helyiségről gondoskodjék, mert addig tervezésben sem lehet gondoskodni. Eredetleg a mostani börtön helyiség volt az építendő „nagyvendég” helyüül kijelölve, azonban rövidesen a börtönt máshova elhelyezni nem lehet; — de nincs is rá nagyszükség, van itt elég alkalmas hely egy célszerű vendéglő építésére nézve. Ilyen alkalmas hely p. o. a mostani nagyvendéglővel szemben levő kapitányi ház, vagy meginkább a szarvasutczára néző régi mérszárkály helyiség, hol a köztérből is lehetne foglalni a nélkül, hogy költségbe kerülne, vagy a város szépségét berendezését ellenkeznek, sőt valóban kívánatos lenne, hogy azon valóságos szemétdomb, mely ott a vasútról bejövőknek nem a legszebb spectaculumnak tárja fel, elviegre cassirozattának. — De bár hol lenne is az építve, feltéve, hogy a képviselő ezt fogja tartani szükségesebbnek halaszthatatlan e célra alkalmas helyiséget kijelölni, hogy a tavasz készületlenül ne találjon.

Egy alkalmas mód volna azonban arra nézve is, hogy mind a nagyvendéglő, mind a köztér létrejöhessen ha t. i. mint hangzott, magán vállalkozásból alakulna egy társulat a „nagyvendéglő” felépítésére, ekkor a megyebizottmány által ezen rendkívüli kiadásokra megállapított summát egészben a köztér elkészítésére fordíthatná a város.

Ugy hisszük, hogy e társulat ez időszert még nagyobb kedvet kaphat a „nagyvendéglő” felépítéséhez, a mennyiben városunk emelkedését nagyon előmozdítja a „törvényhatóságok területének szabályozása s ügyosztásáról szóló törvényjavaslattal, melyszert városunk közigazgatási tekintetben is a megye központjává tétetnek.

UDJONASÁGOK.

(*) Kérjük az előfizetési pénzeket mielőbb mulhatlanul beküldeni.

(b) A „Szabolcsmegyei és hajdukerületi közlöny”-nek újabb pizkolódsáival szemben megtartjuk továbbra is kijelölt álláspontunkat. Azonban egy roszakarulatug általa elcsavart tételre kénytelenek vagyunk a közönség kedvéért egész tárgyalgossággal a következőkben reflectálni:

A ki figyelmesen elővasta a „Szabolcs lapkiadó-társulat” nyilatkozatát: az megértette, hogy nem azt kárhözottak, miszerint K. ur mint egyen pártállást foglalt. — Ki ne tudná, hogy a haza komolyabb ügyeinél egy polgárnak sem lenne szabad közönségnél maradni, hogy az izzó kérdések lehető legjobb megoldására végtelen közelesek egyik, vagy másik pártzászlója alá sorakozni. Mi csak azt jeleztük, hogy ő mint szerkesztő foglaltatott a lappal pártállást, s ezzel sokat ártott a lapéletének, sem egyik, sem másik párt nem levén a lap, hanem közös... Hogy pedig ez így áll a kezünk között megtekinthető 1871. decz. 12-én kelt Kmethy ur által is alárít előfizetési felhívás mutatja, mutatja a választmánytagok aláírása ki névszerint ezek valának: Draskovics Sámuel, Kovács Gerő, Kralovszky Mór, Krasznay Gábor, Schak Mór.

A kártalanítási pernek állunk elibe.

A lapkiadó-társulat.

— A 266 legtöbb adót fizető bizottmányi tagok közül Nyiregyházra 18 esik.

magamra, hogy úgy elérékenyültem, maga a zenés vígyszaltal, nevetve hogy ne busuljak, hiszen csak egy néhány napra valunk meg egymástól.

Kocsira vettem magamat, de az uton is sokáig nyomta kedelyemet egy bus érzélem, melynek nem tudtam nevet adni.

Néhány nappal tovább kellett szülőföldemen időzni alig vártam tehát a pillanatot, midőn ismét barátaim körében lehetek.

Végre febr. 12-ikén B-ba érkeztem, elősben is a „zenész kerestem lakásán. Szobája zárvá volt, siettem tehát költő barátomhoz remélvén hogy együtt találom őket! Azonban csalódtam, ott találtam a költőt körölyön halványan csüggyetve, erős sebzalban fekvő életveszélyben. Egyebet nem tudtak mondani róla, csak hogy egy este szive mellett kapott nehéz sebben eszméletlenül hozták haza.

Hűségese beteg ágya mellett maradtam, néhány nap mulva visszanyerte eszméjét, s midőn az orvos megengedte a beszédet, ekképen beszélt el a szomorú eseményt:

„Kévéssel távozáson után első bálját tartá a B-i fiatalság, kértem Melánt (így hívták a színésznőt) ne menjen el e bálba; Magam csodákoztam fellette, mert máskor mindig én osztóztam de most előre feltétem, tartottam valamitől. Soha soha sebb nem volt még e nő mint ekkor, a zenész örösiség szerelmess lett bele ezt észrevettem én is, de mindenki a bálban Melánt igen sokat társalkodott vele, feltékeny kezdettem lenni, a nőnek lopva pár szemrehányó szót ejtettem, majd a zenészt figyelmeztettem, kérését: ne tessen szerencsétlen, emlékeztettem barátságunkra. azonban ő viszont kijelente, hogy Melánt ő szereti, hogy már ezt neki meg is mondotta. Képzelted a keseri fájdalommal, haragot, gyűlölést mely szivemet egészerre megtámadta! Mit még addig soha sem éreztem, gyilkolói vágytam, s elhatároztam hogy megvívok a zenészzel életre halálra.

Kábult fejjel s égő fájdalommal szivemben vettem magamat egy szeglet-keretere. Ezen közben folyt a keringő tarka változatban örövényelt előttem a bál közönség, épen felém lett Melánt egy fekete szemü nyúluk ifjú karjain s a gyors fordulatban egy kis levekke gördült lábaimhoz, felvettem... Melánnek volt cimzeve, már fe lovt szakítva, kivettem belőle a négyégyet egyik oldalán a név, másik lapján ezek valának írva: Reggel 4 és 1/4 órákor kocsim lenvározkodik, várni foglak, jövőnkön tanácskozunk. Egyedülimádó”

(P.) **Boldog Weisz tanárnak igen értékes** könyvtára maradt hátra leginkább a történelem bölcsészeti és nyelvezet köréből; a könyvek négyezrekeket Farbaki ag. ev. lelkes urnál megtekinthető Ajánljuk e becses könyvjuteményt az érdekeltek figyelmébe.

+ **Ismét több vidéki lap van egygyel.** Bagregyében Janka Sándor szerkesztése mellett lépett vígjába az év elején a „Bereg” című lap. A menyüre ez első szám érdekes és változatos tartalmából itélni lehet: úgy látszik nem leand utolsó a vidéki lapok között.

(f) **A tiszavidéki vonat** folyó hó 3-án Fejértől tul elakadt, az utazóknak egész éjjel ott kellett várakozniok s esteli 10 óra helyett csak másnap reggel érkeztek Debreczenbe. A segítségül küldött géppel először a marhás kocsikat szállították el s csak aztután jutott a sor az emberekre, kik a nagy hidegben átfázva és kiéhezve kimerült állapotban szállítottak tovább.

△ **Táborszki és Parsch** zenemű kereskedésben újabbban a következő darabok jelentek meg s kaphatók: „Der Wenzelkont” polka français Schindler Józseftől, ára 50 kr. — „Wiener Weltanstellungen” Marsch! Farbach Fileptől, ára 60 kr. — „Spornstreichs” polka (schnell) ára 50 kr.

(g) **A nyiregyházi hölgyek** és fiatal emberek által folyó év jan. hó 10-én és 24-én a nagyvendéglő termében két zarkörű remény rendeztek. Belépti díj: családijegy 3 ft. Személyjegy 1 ft 50 kr. Kezlete 8 órákor.

(h) **A hiányzó megyebizottmányi tagok** megválasztásának határideje megyebizottmányi határozat folytán folyó hó 29-ére tuzetelt ki.

(i) **A folyó hó 4-én tartott concert** alkalmával elvezett értékes telt bundát és nagykendőt, melyek valószínűleg ismert csempész továbbiottól el, sikerült a rendőrségnek megkeríteni A gyuanba fogott egyén megriasztatván: a tárgyak a D-y n-orosi utczai kertjébe belöve találtak meg.

(j) **Nagy szerencsétlenség történt** a napokban Elek Emil ur tanyáján A rendreutasított kértész urára rohant, s a kértész az asztalon heverő revolver felragadván, a dulakodásban a házi nőt lötte meg, a vesélyesen megsebesített urholgy városunkban gyógykezeltek. Az esemény részleteiről jövő számunkban bővebben.

A KÖZÖNSÉG ROVATA.

Nyilvános számadás és köszönet.

A Kis-Várdán f. évi december hó 27-én a kisvárdai járásbeli cholera-árvák javára tartott jótékony-célú „ének- zene- és szavallati estély.” rendező bizottsága örömmel teszi közté az estély fényes sikerét, mely a t. közönség melegebbi pártolása után 301 főtől az összes kiadások és költségek mellett felülfizetésekkel 225 ft tiszta jövedelmét jutattat a r. bizottság jótékony célú rendelkezése alá; oly eredmény, melynek elősegélyezéséért a n. é. közönségnek és a t. felülfizetőeknek a legnagyobb készséggel fejezhetjük ki nyilvánosan elismerésünket és a segélyezőnd cholera-árvák nevében is mély köszönetünket.

A befolyt jövedelm három részre osztatván egy rész Kis Várda mozvárosi előjáróságának, másik része tek. Vidovich Ferencz és hadmadi része tek. Bonis Sámuel járásbeli szolgabíró urának fog kőszébit-

Hát még más is? Meg voltam semmisülve! A zenész-hé siettem, kezemet felényujtva kértem bocsánatát és mutattam neki a levelet, láttam szivében az óriási kint annak olvasása alatt, talán lerokad, ha karjába nem fűzöm az enyémét Kevés idő múlva a zenész eltűnt én pedig kínosan vártam a kitűzött határidőt, az idő csak ugyan eljött, én előre egy ozipol mellé húzódtam, s egész bizalmas közelségben. haladtak el mellettem Melán és B. Ö. általad is ismert d-i földbirtochos. A koci elrohogott.

En a hideg metsző januáriusi szél daczára egész viradig az utczán bolyongtam, még sem valék képes lehúzni szivem lázas dobogását. Reggel a zenész lakára siettem egyik sezdémül felkérőnd őt... Már nem volt hon!.. a házmeztérre mondta, hogy alig egynegyed óráat mulatott ottthon s rögtön távozott. En tehát más segédek után láttam s a párjáb csakugyan megtörtént. Felhevült lázas állapotomban csakem reszkettél gölyöm nem talált más inkább az óvé, csak egy vonalnyit ment volna jobb most már nem élnék, talán jobb is lett volna ugy! Az én életem nem érv egy fadrombot ezután!

Hát a bájós Melánból mi lett? És a zenész az az ábrándos jó fiu hova tűnt? Kérdésem mintegy önkéntelen! E perczben kocsik robaja hallatszott az ablak alatt, az első nyitott kocsiban Melán és B. Ö. ültek az esküvőről jöttek.

A zenészt tavasszal lettek meg a pászor emberek a d-i erdő szélén egy bokor tövében, csak mellette feküdt lehagolt hegudájéről és a nálla levő iratokról lehetett rá esmerni. Keservében elbujdosott, s megfagott egy bokor tövében.

Négy évvel később, miután B. Ö.-nek sok gyötrelmes órást szerzett, vagyonát elparazolta s ez utóbbi magát egy golyóval kiszóltotta az árnyék világából Melán nagysám ismét a deszkára lépett. Ma már ugy hírlék, nincs annyi udvarlója.

A költő szivében az első szerelm családja, a világ fájdalommal nőtte ki magát, vértáza kibált, megvőnült fiatalon, ház-komor, zárkózott, visszavonuló hall gattag lett. Igazat mondott, hogy élete nem érv ezután egy fadrombot.

Ime mily szomorú gyümölcsöket terem a szerelem jegvirága egy csábító Syrén szömein!

tetni azon kérelemmel, hogy a két ősszeget a hatóságok alatt találtató oly cholera-árvák között sziveskedjenek beszámolás mellett 5 ftros legkisebb részletekben szótosztani, kik eddigeli megyei segélyezésben nem részesültek, vagy feltűnően szorult körülmények között élőkütek.

Egyuttal nem mulaszthatjuk nyilvános köszönetünket kifejezni tek: Somogyi Beszó urnak, ki zongorájának oda költsézésével az estély rendezését lehetőseztette. Továbbá mély köszönetünket kell nyilvánítanunk az estélyen a jótékony céliránti szives készséggel közreműködött Kerekes Smrz Anna és Szabó Izabella urhölgyeknek, kik hivattott zongorajátékkal, Veressy-Kovács Laura urnónek, ki kellemes szép hangu éneklésével, Trinko Irma és Berta kiasszonyoknak, kik ének- és szavallattal vettek részt az estély szömein kivételben, nem különben Szremcsányi István Moravek Gusztáv urának, kik fúvalán, és Goics Lázár ugy mindazon urának, kik közeműködésük által a jótékony cél előlérsére oly bő segédteket nyújtottak.

Végül különös elismerést és köszönetet érdemel helybeli lakos organista és dalárda karagy Kovács Károly ki semmi fáradságot sem kímélve, mint műgazgató vett részt az estély rendezésében és akinek fíradhatlan buzgalma után az estély sikerében nem csak mint karagynak, de mint külön műkedvelőnek is nagy érdeme van — fogadják öszinte köszönetünket.

A rendező bizottság nevében, Kis-Várdán 1873. évi december 29-én Vay Péter r. b. elnök. Kovács István r. b. jegyző.

Hivatalos értesítés.

Nagyméltóságu közoktatásügyi m. kir. Minister ur ó exallentájának 1873-ik évi december hó 23-án kelt 33601-ik számú rendelete folytán a felnöttek oktatása az 1874-ik évre egyelőre felfüggesztett; miről is az illető tiszte. lelkész és tanító urak, s községi előjárók hivatalosan értesítettek.

Kelt Debreczenben, január 3. 1874.

Kisvárdán,

szabolcsmegyei s hajdukerületi tanfelügyelő.

Nyilvános számadás.

A f. évi jan. 4-én a helybeli zenekedvelő női kör részéről balsors által suttott Szényfy Gusztáv magyar zenészerző, — illetoleg számos tagu családja javára rendezett hangverseny jövedelméztől összesen 371 ft. 30 kr és egy db. ezüst tallert. Ezen ősszebbe felül fizettek: Homolay L. 1 ft. Dráksöcsy S. 2 ft. Wildner A. 5 ft. Nagy S. 2 ft. Farbaky J. 2 ft. Krasznay G. 2 ft. dr. Grünbaum L. 2 ft. Kralovszky K. 1 ft. Blahunka J. 2 ft. Czincz Laura 2 ft. Gönczy A. 1 ft. Tarczy K. 1 ft. Szolonyai N. 1 ft. Virányi J. 1 ft. Szentmariay D. 1 ft. Hauzig J. 1 ft. 40 kr. — összesen 27 ft. 4 kr. és Kovács Mihály adománya egy db. ezüst tallér. Ezen ősszebből vagis 371 ft. 30 kr. ból a rendezési költségek levonva 78 ft. 78 kr. marad 292 ft. 52 kr.

Ugyanezen célra, azok, kik a jan 4-ikén tartandó hangversenyre a „Szabolcsmegyei és Hajdukerületi közlöny” jelenlegi lapvezetésének igazgatási folytán az utolsó időben Nyiregyházán felszínre került árszámoli irány miatt meg nem jelenhettek, a lelkes Groák Zsigmondné gyűjtő ivén következőleg adakoztak: Groák Zsigmondné 5 ft. Kornstein Ignáczné 5 ft. Bleur Leopold 5 ft. Bleur Mór 5 ft. Glák Mária 5 ft. Flegman Miksán 5 ft. S. Kohn Herman 5 ft. Konody 2 ft. Propper Samu 2 ft. Szamuely Róza 5 ft. Szamuely Mária 2 ft. Szamuely Aurélné 5 ft. Jung Karolina 1 ft. Flegman Lipótné 2 ft. Haas Mórné 10 ft. Mandl Albert 5 ft. Paulovics Imre 2 ft. Friedlber Teréz 2 ft. Blau Frigyesné 5 ft. Klein Adolfné 2 ft. öz. Blanné 1 ft. Blau Pálné 4 ft. Fiedlber Iszákne 5 ft. Egy valaki 1 ft. Baruch 1 ft. Stern Mathild 3 ft. Hoffmann Adolfné 2 ft. Pollatsek Mathild 4 ft. Burger J. 3 ft. Mandl Róza 2 ft. Engländer Ernesztine 2 ft. Kelnér Dávidné 2 ft. Teitelbaum Henriké 2 ft. Bleur Lajos 5 ft. Bleur Samu 5 ft. Fisch Sámuelné 2 ft. vagis összesen 129 ft. ősszeleg. Eszerint a kétréndeletű őssz. — jövedelm 421 ft. 52 kr.

És ősszeg a takarékpénztárban helyeztetett el. Fogadják a nemessivű közreműködők, adakozók, de különben a nemessivű gyűjtő nő hálás köszönetünket a haza által eléggé nem méltányolt, balsors által suttott művész és családja nevében.

KÖZGAZDASÁGI ROVAT.

Vasuti közlekedések.

A „tiszavidéki” vasut vonatok indulása, Nyiregyházról: Miskolcz Kassa felé 5 óra 30 perczkor d. u. és 7 óra 48 perczkor reggel. Nyiregyházról Debreczen felé indul 10 óra 45 perczkor d. u. és 7 óra 18 perczkor este. Nyiregyházról indul Ungvár felé 7 óra 18 perczkor reggel, érkezik 6 óra 5 perczkor este.

Üzleti értesítés.

A nyiregyházi terménycarnaknál jan. hó 10-án bejegyzett terményárak.

Piaczi ár	Kereskedési ár
100 köbölűkezdve	
Rozs 00-00 fontos 4.75-5.00	
78-80 6.00-6.00	5.00-5.12
79-80 6.00-6.00	vámmázsa szer. 6.50-6.80
Baza 5.50-6.00	6.50-7.00
Árpa 2.75-3.00	
Zab 1.60-1.80	
Fengeri 3.50-3.70	uj termés,
Köles 3.80-4.00	
Bab, tiszta fehér 4.90-5.00	
Káposztarepce 0.00-0.00	8.00-8.50
Lenmag 0.00-0.00	6.50-8.75
Gomborka 0.00-0.00	6.00-6.50
Kendermag 0.00-0.00	5.00-6.00
Mák 9.50-10.00	9.00-10.00
Napraforgóalj 16.00-17.00	
Szesz 30 foku magy. itcze 24	24

Szerkesztői levéltáska.

— **O. G. urnak T.-Lők** a kedves költeményt örömmel vettük, mai számunkban adjuk. Látogasson meg becses küldeményeivel minél gyakrabban.
 — **E. M. nek A. n. A** híreket felhasználjuk, ké-
 rünk mások is küldeni! az „Atok palota“ mutat te-
 hetség nyomait, azonban az irány szabályaival ellenté-
 tes hangok csapják meg belőle füleinket. Nem adható.
 — „**Bomlik a felhő a keleti égen**“ Bomlik

de vajjon mi? Találja ki ön! Nevét kívánatra elhall-
 gatjuk
 — **G. P. urnak E.-n.** A levelet örömmel ol-
 vastuk. levelben többit.

K. Gy.-nak h-ben. A költeményre rá kerül a
 sor. Az előfizetési pénz illető helyére szolgáltatunk,
 — **Cs. n-nek S. n.** olvassa csak ön milyen
 furcsa:

„Szerelem! szerelem
 Szivem kalitkaja

Belőle az csak nevedet
 Borosa kiálhatja“

hozza tehette volna rim kedvéért.

Ó a verset a szerkesztő
 Hogy agyon bírálja!

Felelős szerkesztő: **Lukács Ödön.**

HIRDETÉSEK.

104. P.
 1873.

Árverési hirdetmény.

A magyar éjszakkéleti vasut Nyiregy-
 háza-Ungvári vonalának kiépítéséből felma-
 radt asztalos- lakatos- és kőfaragónak való
 különféle műszerek, fa, deszka, vasuti talpfa
 (Schlipper) vas, téglak, kő, satöbbi anyagne-
 műek, a nyiregyházi kir. tszék 8104./1873.
 P. sz. a. kelt végzése folytán, Nyiregyháza
 a vasut melletti temető szomszédságában
 lévő rakatári főhelyen 1874-ik évi január hó
 14-én délelőtt 10 órakor kezdődő, és egész
 nap tartandó nyilvános, de önkéntes árverés-
 sen **becsáron** alól is el fognak adatni a
 következő feltételek alatt: u. m.

Kisebb mennyiségben vásárlók csak
 készpénzért vehetnek; míg ellenben a na-
 gyobb mennyiségben vásárlók azon kedvez-
 ményben részesülnek, hogy a megvenni
 szándékolt anyagok értékének megfelelő
 bánompénz letétele mellett, nekik a megvett
 anyagok vételi árának felére vagy $\frac{3}{4}$ ré-
 szére fizetési határidő engedtetik, mely azon-
 ban a megvett anyagoknak átvétele és el-
 szállítása időpontjátul nem haladhatja; to-
 vábbá utóbbiak még azon előnyben is része-
 sítetnek, hogy a megvett anyagokat a m.
 é. k. v. társulat pályáján az u. n. önköltségi
 összegben szállíthatatják tovább.

Kelt Nyiregyháza, 1873. decz. 29.

Fekete László
 k. bírói végrehajtó.

T. cz. Kessler Erzsébet

sz. kir. porosz vizsgázott operateur-
 nőnek Berlinből.

Pesten.

Igen tisztelt asszonyaság!

Örömmel jelentem, hogy or-
 vossága használata folytán a felette
 fájdalmas tyukszem barátomtól meg
 szabadultam, fogadja ebbeli üdvöz-
 letemet és elismerésemet, de van
 egy igen jó barátom, ki szintén ily
 nyavalyában szenved, s ohajt sza-
 badulást, azért kérem az én nevem
 alatt, legyen szíves első posta for-
 dultával 1 doboz tyukszem elleni
 orvosságot küldeni.

P. Dobos, novem. 16. 1873.

Tisztelője

Racz István, m. k.
 p.-dobosi plebános.

Nincs többé tyukszem.

Biztosan ható, teljesen
 méregmentes tyukszem-irtó tapasz,
 egy doboz 1 frt és 1 frt 50 kr. pos-
 tán küldéssel 20 krral több. Kap-
 ható **Pesten**: lakásomon, a „Nem-
 zeti szállodában“, Nyiregyháza
Bertalan Pál ur gyógytárában.

Kessler Erzsébet.

9485 k.
 1873.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk.
 rdt. 403. §-a értelmében ezennel közhi-
 reszi, hogy a Nyiregyházi tekintetes kir.
 járásbíróság 5217—1873 számú végzése által
 Zsoldos Ferencz és neje ellen, dr. Bleuer
 Miklós takarékpénztári gondnok részére
 136 frt követelés végett elrendelt kielégíté-
 si végrehajtás folytán bírólag lefoglalt, s
 377 frtra becsült 2 db. ló 1 brieska, 2 lóra
 való szerszám, 1 szekér, 1 zongora és házi
 butorból álló ingóságok nyilvános árverés
 útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis
 Buly községhez tartozó leendő eszközzésére ha-
 táridőül 1874-ik évi január hó 23-ik napján
 délelőtti 9 órája kitűzetett, melyhez a
 venni szándékozók ezennel oly megjegyzés-
 sel meghívotnak: hogy az érdeklött ingó-
 ságok emez árverésen, a polg. tk. rdt. 406.
 §-a szerint, szükség esetében becsáron alul
 is eladatul fognak.

Kelt Nyiregyháza 1874-ik évi január
 hó 7-ik napján.

Horváth Márton
 kiküldött bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

Szabolcsmegye Papp község határában, a kis-
 várdai vasuti állomáshoz negyedórnyira, néhai báró
 Horváth Gedeon hagyatékához tartozó tagosított bir-
 tok 1600 hold szántó, 114 hold legelőnek alkalmas
 tisztított erdőföldjei, s a szomszéd Kis-Várda, Vörösm-
 art, Ór-Ladány és Cs.-Kenéz határában fekvő mint-
 egy 180 hold gyepszénát termő kaszálókkal, gazdasá-
 gi épületekkel u. m. jó nagy uri lakház, több istállók,
 juh- és sertésaklok, csűr, nagy és kisebb magtár, két
 száraz malom, s minden megkívántató cselédházakkal
 s a kir. kisebb haszonvételkkel együtt 1874. év márti-
 us 1-ső napjától 6 vagy több évre szabadkézből
 berbe adandó. Értekezhetni alulirtnál.

(3—2)

Liptay Károly,
 a fentirt hagyaték
 gondnoka.

Haszonbéri hirdetmény.

A mária-pócsi közbirtokosság tulajdonát
 képező királyi kisebb haszonvételk, ugmint
 italmérés, vásárvám és mészárszéki jog 1874-ik
 évi Szent-György-naptól, három egymásután
 következő évre, 1874-ik évi januárius hó 27-ik
 napján, Mária-Pócs községhez tartó, délelőtti
 10 órakor, 500 forint bánatpénz letétele mel-
 lett. közárverés útján a legtöbbet ígérőnek a
 közbirtokosság által, haszonbérbe fog kiadat-
 ni. Az árverési feltételek iránt előlegesen is
 tudakozódhatni a mária-pócsi monostor fő-
 nökénél.

(3—2)

A közbirtokosság.

Haszonbérlet.

A t.-löki, — egészen újból felszerelt —
 révvám-bérlete e f. évi január 20-án t.-lökön
 Naimányi Tamás tisztartó ur lakásán tar-
 tandó nyilvános árverésen egymásután kö-
 vetkező három évre ki fog adatni, a feltéte-
 lek iránt alulirtnál Nyiregyháza érte-
 kezhetni.

Sztarek Ferencz
 közbirtokossági megbízott.

Nyiregyháza a tokaji-utca ele-
 jén az „Újvilág“ hoz címzett ven-
 déglő és sörészarnok melléképületei-
 vel együtt szabadkézből örök áron
 eladó. Értekezhetni a tulajdonossal
 selyem-utcai 834-ik számú házában.
 (3—1) **Puchy Pál.**

Pályázat.

Ő császári és apostoli kir. felsége f. évi
 november 27-én kelt legfelsőbb elhatározat-
 ványával legk. megengedni méltóztatott,
 hogy a magyar határőrvidéki bérbeadott
 alapítványi birtokok után tettleg befizetett
 és rendelkezésre álló jövedelemből az 187 $\frac{3}{4}$.
 tanévre magyar határőrvidéki illetőségű va-
 gyontalan tanulóknak segélyezések egy-
 szermindenkorra kiszolgáltatassanak.

Ezekhez a kiosztandó segélyek egyen-
 kint polgári iskolai tanulók számára évi 150
 frttal, középtanodai tanulók számára évi 200
 frttal, felsőbb tanodákat, egyetemet vagy
 jogakademiát látogatók számára 500 frttal.
 Középtanodai tanárképezdei tanulók szá-
 mára évi 400 frttal, és a képzőművészeti
 akademiát látogatók számára évi 600 frttal
 állapítottak meg.

Ezen segélyezések elnyerésére ezennel
 pályázati hirdetnek azzal, miszerint az ezt
 elnyerni óhajtott kötelesek a vallás és köz-
 oktatási magy. kir. miniszteriumhoz cím-
 zendő magyarnyelven szerkesztett, vagy a
 hiteles fordítással ellátott kérvényeiket azon
 tanodák igazgatóságainál 1874. évi január
 30-ig benyújtani, hol tanulmányaikat jelen-
 leg folytatják és egyttal következő bizo-
 nyítványokat bemutatni:

1. a magyar határőrvidéki igazoló ok-
 mányt.
2. az 187 $\frac{3}{4}$ tanévről szóló iskolai bi-
 zonyítványt.
3. a jelen tanévben tanusított előme-
 netről szóló tanártestületi bizonyítványt.
4. a valólknek vagyoni állapotát, a szá-
 mint a család tagjainak számát előtűntető
 bizonyítványt; — végül megnevezendő azon
 pénztár, hol a segély adományozás esetében,
 felvétetni kívánatik.

Budapest, 1873. évi december 24.

**A vallás és közoktatásügyi
 m. k. miniszteriumtól.**

Azon polgári, reáliskolai és gymna-
 siumi tanuló ifjak, kik a nagyméltóságú
 közoktatásügyi m. kir. miniszteriumnak fen-
 tebb közzétett pályázata folytán egyik vagy
 másik államsegély elnyerésére pályázni fog-
 nak, kérvényeiket azon intézet igazgatósá-
 gánál adják be, melyben jelenleg tanulnak.
 Szabolcsmegyei és hajdukerületi tankerüle-
 tekben levő polgári, reáliskolai és gymna-
 siumi tekintetes igazgató urak pedig tiszte-
 lettel felkértenek, miszerint folyó január hó
 30-áig e tárgyban hozzájuk beadandó pá-
 lyázatokat f. é. február hó 10-éig a szabo-
 lcsmegyei és hajdukerületi tanfelügyelő-
 séghez beküldeni sziveskedjenek.

Kelt Debreczenben, január 4. 1874.

Kiss József
 szabolcsmegyei s hajdukerületi
 tanfelügyelő.